

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/129/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

273/2013. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** törvényes képviselője² útján 2013. február 21-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. szeptember 18-án – dr. Kádár András Kristóf távollétében – megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az Sz. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos törvényes képviselője (édesapja) 2013. február 21-én, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványán, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát, melyben a rendőrség intézkedésének elmulasztását sérelmezte.

A panasztétel napján a panaszos, mint ahogyan hetente négy alkalommal, kézilabda-edzésen vett részt az Sz. városi B. I. Általános Iskolában. Az edzés csütörtökön 16 óra 30 perctől 17 óra 30 percig tartott. A törvényes képviselő az edzés végére, 17 óra 40 percre ért oda. Kislánya nagyon sírt, mivel az öltözőből az edzés ideje alatt ellopták kb. 40 000 forint értékű telefonját. Az öltözőben a többi kislány táskájával együtt a panaszos táskája is ott volt, melyben a telefon némított üzemmódban a belső zsebben volt. A törvényes képviselő 17 óra

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a törvényes képviselő személyes adatait is töröltük.

41 perckor hívta a rendőrséget, hogy bejelentést tegyen. Azt a tájékoztatást kapta, hogy menjen be a rendőrségre a telefon papírjaival, és tegyen feljelentést. A helyszínre nem jött ki senki. A törvényes képviselő 18 órakor már a rendőrségen volt, ahol közölték, hogy a forró nyomosok „helyszínen vannak”, úgyhogy vagy várjon, vagy jöjjön vissza később. 19 óra 05 perckor a panaszos édesapja ismét próbálkozott, de nem járt sikerrel. A törvényes képviselő hozzátette, hogy egy megyei jogú város rendőrségéről van szó, 2013-ben, „nem pedig egy isten háta mögötti kis porfészekről”. Véleménye szerint erősen kétségbe vonható, hogy senki nem tud írni, illetve nem tud egy bejelentést felvenni a rendőrkapitányságon. A panaszos törvényes képviselője úgy véli, hogy a rendőrök egyáltalán nem foglalkoztak bejelentésével, pedig adófizetőként elvárható lenne, hogy ha szinte percekken egy ilyen eseményt követően bejelentést tesz a rendőrségen, történjen valami. Megjegyezte továbbá, hogy ha a rendőrök esetleg azonnal kivonulnak a helyszínre, és átvizsgálják mindenkit, lehet, hogy megtalálták volna a telefont, mivel este 17 óra után nem sokan lézengenek egy általános iskolában. A törvényes képviselő kérte gyermeke ügyében a Testület állásfoglalását.

2) A Testület elnöke 2013. február 28-án küldött tájékoztató levelet a panaszos képviselője részére. Levelében az elnök a képviselőt felhívta beadványának sajátkezű aláírásával való megerősítésére, illetve számos olyan kérdést is intézett hozzá, melyek a panaszbeadvány pontosítását célozták.

A törvényes képviselő 2013. március 13-án, faxon juttatta el válaszát, melyben kijelentette, hogy gyermeke elektronikus formában benyújtott panaszát változatlan formában fenntartja. A panaszos képviselője a dokumentumot aláírta.

A panaszt kiegészítve továbbá előadta, hogy a rendőrségen végül nem tett feljelentést, mert a kérdéses napon már nem tudott visszamenni másodszori próbálkozás után. A portás vele azt közölte, hogy munkaidőben, 8 és 16 óra között tegye meg feljelentését. A képviselőnek a megjelölt időintervallumban nem állt módjában feljelentést tenni, mivel 7 óra 30 perctől 16 óráig minden nap vidéken dolgozik, szabadságot kivenni pedig rengeteg határidős munkája miatt nem tudott.

A képviselőnek nincs információja arról, hogy a helyszínre kimentek-e végül a rendőrök, de az előzmények figyelembevételével vélelmezhető, hogy erre nem került sor. A portás sem nevét, sem telefonszámát nem rögzítette, így semmi nyoma nem maradt annak, hogy kétszer bent járt a rendőrségen.

Amikor a panaszos törvényes képviselője első alkalommal bement a rendőrségre, egy hölgy azt közölte vele, hogy kollégái nincsenek benn, mert területen vannak. Erre ő megkérdezte a hölgyet, hogy ő tud-e írni, és van-e nála papír, mert ő papírt nem hozott magával. A képviselő úgy gondolja, hogy a hölgynek csak le kellett volna írnia, amit elmond, vagy ő is leírta volna szívesen, ha lett volna módja, de erre sem kapott lehetőséget.

Második alkalommal, a panaszos édesapjával egy férfi beszélt, aki állítólag nem tudta elérni kollégáit telefonon, mert területen voltak. A férfi azt javasolta, hogy a panaszos édesapja munkaidőben, 8 és 16 óra között tegyen feljelentést, vagy menjen vissza később.

A panaszos édesapját a káresemény mellett leginkább az háborítja fel, hogy nem törődtek vele, adófizető állampolgárral. Nem tudott feljelentést tenni, holott talán lehetett volna valami

eredményt elérni, amíg „forró a nyom”, ugyanis a telefon GPS-szel ellátott.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az Sz. városi rendőrkapitányság vezetője 2013. március 29-én a Testület elnökét a következőkről tájékoztatta. 2013. február 21-én az Sz. városi rendőrkapitányság közrendvédelmi osztályának állományában reggel 08 órától este 20 óráig az I.-es számú váltás látott el nappalos szolgálatot. A délutáni órákban a Bűnügyi Osztály munkatársai egy házkutatás során 3 db repeszgránátot találtak, így az ezzel kapcsolatosan adódó, halaszthatatlan feladatok elvégzése – helyszínbiztosítás, útvonalzárás, stb. – érdekében szükségessé vált a rendőrkapitányság további munkatársainak berendelése. A Közrendvédelmi Osztály vezetője a következő, éjszakai váltást korábban berendelte, és azt határozta meg számukra, hogy a beérkezés függvényében, kettesével vonuljanak a megadott helyszínre. Így – arra való tekintettel, hogy a kapitányság épületében a közrendvédelmi állomány folyamatosan „mozgásban, változásban” volt – nem állapítható meg, hogy ki volt az a hölgy, illetve a férfi, akivel a panaszos képviselője a rendőrkapitányságon beszélt, és ki adta számára a tájékoztatást.

A tájékoztatást adók a valóságnak megfelelően mondták azt a panaszos édesapjának, hogy kollégáik nincsenek bent, mert területen vannak. Ugyanis a feljelentéseket, bejelentéseket fogadó munkatársai a Bűnügyi Technikai Osztály állományába tartozó rendőrök, a fenti napon szolgálatban lévő r. százados, r. főtörzsőrmester és r. törzssászlós a menetlevél tanúsága szerint 17 óra 00 perctől Sz. város belterületén helyszínen voltak, és kapitányság épületébe 21 óra 10 perckor érkeztek vissza.

A Robotzsaru Neo rendszerben nem szerepel adat a panaszos képviselőjének bejelentéséről, így eljárás sincs folyamatban a telefon ellopásával kapcsolatban. A kapitányságvezető vélelmezi, hogy a panaszos képviselője a későbbiekben már nem fáradt be a kapitányságra feljelentést tenni. A kapitányságvezető az esettel kapcsolatban keletkezett iratokat, és a bejelentésről készült hangfelvételt mellékelten megküldte.

2) A kapitányságvezető csatolta az intézkedés napján készült menetlevél kivonatát, amely szerint a levélben említett r. százados, r. főtörzsőrmester és r. törzssászlós helyszíni szemlén tartózkodtak a bejelentés időpontjában.

A kapitányságvezető ezen túlmenően csatolt egy a „Bűnügyi Ügyfeldolgozás teljesítményének értékeléséről” szóló nyomtatványt, amely rögzíti, hogy a Bűnügyi Technikai Osztály állományába tartozó három érintett rendőr milyen számban rögzített iratokat rögzített 2012. februárjában.

3) A kapitányságvezető csatolta továbbá a rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője által 2013. február 25-én készített jelentést, a II. világháborús robbanószervezetekkel kapcsolatos helyszínbiztosításról és útvonal-biztosításról.

A jelentés szerint 2013. február 21-én a délutáni órákban a kapitányság bűnügyi osztályának

munkatársai egy folyamatban lévő büntetőeljárásban tartottak házkutatást az Sz. város, K. utca 1/F. szám alatti ingatlanban. A házkutatás során feltalálásra került 3 darab, feltehetően II. világháborús repeszgránát.

A rendőrkapitányság munkatársai az ilyenkor szokásos protokoll szerint végrehajtották a helyszínbiztosítással, a tűzszerésszolgálat értesítésével kapcsolatos, illetve az egyéb feladatokat. A közrendvédelmi osztály két járőre 15 óra 40 perctől 19 óra 00 percig helyszínbiztosítási feladatokat látott el. A Készenléti Rendőrségtől a tűzszerészek egy r. főtörzsszázlós vezetésével érkeztek a helyszínre 17 óra 20 perckor.

Az osztályvezető irányításával a szolgálatban lévő, és erre a feladatra berendelt állomány – összesen 20 fő – 19 óra 00 perckor megjelent a helyszínen, ahol az osztályvezető felvette a kapcsolatot a helyszínen tartózkodó, r. őrnagy rendfokozatú parancsnokkal. A helyszínen ezzel egy időben megjelent a kapitányság bűnügyi osztályának r. alezredes rendfokozatú osztályvezetője, valamint a szintén r. alezredes rendfokozatú bűnügyi igazgató. A bűnügyi igazgató az osztályvezetőt utasította, hogy a robbanótestek elszállítását, annak biztosítását, valamint a megsemmisítésükkel kapcsolatos feladatok végrehajtását szervezze meg – egyúttal ezen feladatok végrehajtására őt jelölje ki parancsnoknak.

Az osztályvezető 19 óra 15 perckor eligazítást tartott a robbanótestek elszállításának útvonal-biztosításával kapcsolatban. Meghatározta az útvonalat, a biztosításban résztvevő erőket és eszközöket, azok feladatait. A homokbányához mentőt és tűzoltót kért az ügyeleten keresztül.

19 óra 30 perckor az eligazításon meghatározottak szerint a rendőrök a robbanótestek elszállítását, illetve az elszállítással kapcsolatos feladatok elvégzését megkezdték. A rendőrök a tervezett útvonalon haladtak, amikor az előfutó jelentette, hogy a T. és a K. utca kereszteződésében a vasúti átjáróban a sorompókat leeresztették, ezért arra nem tudnak folyamatosan továbbhaladni. Ezen túlmenően az előfutár szolgálati gépjárművének váltója is meghibásodott. Az osztályvezető EDR rádión utasítást adott a tartalékútvonalon történő továbbhaladásra, és kijelölt egy másik előfutárt. A rendőrök végül a tartalékútvonalon rendőri biztosítás és teljes útlezárás mellett a robbanótesteket esemény- és sérülésmentesen a megsemmisítés helyére szállították, ahová kb. 20 óra 30 perckor érkeztek.

A homokbányában, amíg a tűzszerészek a robbanótestek megsemmisítéséhez előkészültek, a rendőrök a területet ellenőrizték, majd 500 méteres sugarú körben biztosítási feladatokat végeztek. Az osztályvezető a tűzszerészekkel folyamatosan egyeztetett, majd 21 óra 00 perckor utasításukra a homokbánya bejáratához ment az állománnyal a robbantás idejére.

A tűzszerészek 21 óra 13 perckor robbantással megsemmisítették a robbanótesteket. A robbantás személyi sérülést vagy anyagi kárt nem okozott. A robbantás után a tűzszerészek a helyszínt átvizsgálták, elvégezték az utómunkálatokat, majd a rendőrök kb. 21 óra 45 perckor a homokbányát elhagyták és a kapitányságra bevonultak. Ezt követően a jelentéseket elkészítették, a további feladatokat pedig (pl. gyanúsított kihallgatás) a bűnügyi állomány elvégezte.

4) A Testület meghallgatta a panaszos telefonos bejelentéséről készült hangfelvételt. A 2 perc 33 másodperces felvételen a panaszos képviselője 17 óra 41-kor betelefonál az Sz. városi rendőrkapitányság Ügyeletére, és közli, hogy egy lopást szeretne bejelenteni. A képviselő

elmondja, hogy a szóban forgó iskolában ellopták kislánya telefonját, a kár 40 000 forint. A képviselő kérdésre beszámol róla, hogy a telefon a kislány ruházatában volt, az öltözőben. A diszpécser rákérdez, hogy pontosan melyik öltözőből tűnt el, illetve azt is megkérdezi, hogy tartózkodott-e más az épületben, volt-e még valamilyen foglalkozás folyamatban. A panaszos édesapja a kérdéseire igennel válaszol, és a diszpécser kérdésére azt is közli, hogy a telefon GPS-szel ellátott. A diszpécser megkérdezi, hogy próbálták-e hívni a telefont, a háttérből a gyerekek mondják, hogy igen, és hangpostára kapcsolt. A panaszos helyesbít, hogy a telefon a táskában volt, a diszpécser pedig javasolja, hogy a kártyát tiltassák le, és a készülék irataival együtt fájradjanak be a rendőrkapitányságra a feljelentési jegyzőkönyv felvétele végett.

5) A Testület munkatársa 2013. szeptember 12-én telefonon nyilatkoztatta a panaszos képviselőjét kislányának személyazonosító adatairól. A panaszos kérdésre közölte kislánya nevét, születési dátumát, lakcímét, illetve azt a tényt, hogy ő a gyermek törvényes képviselője.

III.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a panaszolt mulasztás érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

A Testület az intézkedési kötelezettség teljesítése szempontjából vizsgálta meg a történeteket.

A panaszos képviselője beadványában lényegében azt sérelmezte, hogy hiába tett bejelentést a telefon eltűnését mindössze pár perccel követően, azt semmilyen rendőri intézkedés nem követte, és a rendőrkapitányságon az általa elmondottakat rögzíteni sem voltak hajlandók.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A panaszos képviselője elmondása szerint lopásról tett bejelentést a rendőrkaptányságra. Az Sz. városi rendőrkapitányság vezetője a Testület kérésére a bejelentésről készített hangfelvételt megküldte. A felvételen hallható, hogy a panaszos édesapja betelefonál a rendőrkapitányság ügyeletére, és közli, hogy egy lopást szeretne bejelenteni. A képviselő elmondja, hogy általános iskolájában ellopták kislánya telefonját, a kár 40 000 forint. A panaszos édesapja az iskolát megnevezi, elmondja, hogy honnan tűnt el a telefon, és azt is elmondja, hogy az épületben még más személyek is tartózkodnak.

A fentiek alapján a Testület meggyőződött arról, hogy a panaszos képviselője egy közbiztonságot sértő cselekmény elkövetését hozta a rendőrség tudomására, tekintve, hogy egy bűncselekménnyel tett bejelentést az ügyeletre. Ennek alapján a Testület kimondta, hogy a panaszos édesapjának bejelentése nyomán a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett.

Az alábbiakban a Testület azt vizsgálta, mennyiben tettek eleget a rendőrkapitányság munkatársai ezen kötelezettségüknek.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Álláspontjának kialakításakor a Testület tekintettel volt továbbá az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésére, melynek értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni, valamint arra is, hogy a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. §-ának (2) bekezdése szerint több, egy időben szükséges intézkedés közül először a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzetnek megfelelő intézkedést kell fogantatosítani.

A rendőrkapitányság a Testület kérdésére nem cáfolta, hogy az ügyben nem vonultak ki a helyszínre. Az intézkedés mellőzésének indokaként a kapitányságvezető közölte, hogy a történetek napján, a délutáni órákban a Bűnügyi Osztály munkatársai egy házkutatás során 3 db repeszgránátot találtak, így az ezzel kapcsolatosan adódó, halaszthatatlan feladatok elvégzése érdekében a rendőrkapitányság valamennyi munkatársát mozgósítani kellett. A Testület a kapitányságvezető állítását a csatolt dokumentációra támaszkodva tényként kezelte.

A fentiek alapján a Testület elfogadja a rendőrkapitányság álláspontját, miszerint a két esemény – az Sz. város belterületén talált, emberi életek veszélyeztetésére alkalmas repeszgránátok lefoglalása és megsemmisítése, és a panaszos telefonjának eltulajdonítása – közül egyértelműen az első a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzet. Ugyanakkor a Testület kétségbe vonja a rendőrkapitányság vélekedését, miszerint a panaszos bejelentésének felvételére a fent részletezett veszélyhelyzet elhárítása egyáltalán nem adott módot.

A Testület több alkalommal kifejtette, hogy a fent kifejtettekhez hasonló körülmények illetve események a konkrét ügyben eljáró rendőröket nyilvánvalóan mentesítik a felelősség alól, a Testületnek azonban azt kell vizsgálnia, hogy a rendőrség, mint szervezet megfelelően biztosítja-e az alapjogok érvényesülését. Ahogyan arra a Testület több korábbi – pl. 304/2009. (X. 14.) számú – állásfoglalásában is utalt, a Testület a fenti okfejtéssel összhangban kialakított gyakorlata szerint a rendőrség nem hivatkozhat alappal saját leterheltségére, munkaszervezési nehézségeire az állampolgárok alapvető jogaival összefüggő kötelezettségei teljesítése során.

A Testület véleményének kialakításához tekintetbe vette, pontosan mi hangzik el a képviselő bejelentéséről készült felvételen. A felvételen rögzítettek szerint a panaszos édesapja 17 óra 41 perckor telefonált be a rendőrkapitányságra. Ez egybevág a képviselő nyilatkozatával, miszerint ő az edzés végére, 17 óra 40 percre ért az iskolába, utána pedig rögtön hívta a kapitányságot. A bejelentésről készült hangfelvétel végén a diszpécser a panaszos édesapjának azt javasolja, hogy a telefon SIM kártyáját tiltassa le, és fáradjon be a készülék irataival együtt a rendőrkapitányságra, hogy a feljelentési jegyzőkönyvet felvehessék.

A bejelentés szövegéből – a panaszos képviselőjéhez hasonlóan – a Testület is arra következtetett, hogy a diszpécser arra utalt: lehetőség szerint minél előbb fáradjon be a rendőrkapitányságra, nem pedig valamikor később, ügyfélfogadási időben.

A Testület megkeresésében érdeklődött a rendőrkapitányságon arról, tett-e látogatást személyesen a panaszos az épületben, amire az a válasz érkezett, hogy „a kapitányság épületében a közrendvédelmi állomány folyamatosan mozgásban, változásban volt – nem állapítható meg, hogy ki volt az a hölgy, illetve a férfi, akivel a panaszos képviselője a rendőrkapitányságon beszélt, és ki adta számára a tájékoztatást”.

Mivel a rendőrkapitányság nem cáfolta, hogy a panaszos édesapja a rendőrkapitányságra bement, és semmilyen módon nem is rögzítették a látogatás tényét, szintén egyéb teendőkre hivatkozva, a Testület elfogadta a panaszos képviselőjének állítását, miszerint 18 órakor már a rendőrségen volt, és oda a rendőrök által nyújtott tájékoztatás miatt ugyanazon a napon később is visszament. A panaszossal első alkalommal azt közölték, hogy „a forró nyomosok helyszínen vannak, úgyhogy vagy várjon, vagy jöjjön vissza később”, mikor pedig 19 óra 05 perckor visszament, ismét nem járt sikerrel.

Tekintetbe véve, hogy a rendőrkapitányságon bent tartózkodó rendőrnek egyáltalában nem volt arról tudomása, hogy a panaszos milyen célból ment be a rendőrkapitányságra – ott bejelentést, vagy feljelentést kívánt-e tenni –, annak felderítése iránt pedig nem tettek lépéseket, hogy történt-e bűncselekmény, a Testület a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezéseket figyelembe véve azt vizsgálta, tehetett-e bejelentést a képviselő.

A Testület többek között például 424/2012. (XII. 19.) számú állásfoglalásában hivatkozott a közérdekű bejelentések, javaslatok és panaszok egységes intézéséről szóló 39/1999. (BK24.) BM utasítás rendelkezéseire, melyek szerint az utasítás hatálya alá tartozó szervek kötelesek a bejelentések intézését megszervezni. Az utasítás értelmében többek között a Rendőrség központi és területi szerveinél 2000. január 1.-jéig ügyfélszolgálati irodát kellett létrehozni, melynek feladata a bejelentések átvétele, a szóban előadott bejelentések jegyzőkönyvbe foglalása vagy azokról feljegyzés készítése, valamint az ügy elintézésére hivatott szervekhez történő továbbítása.

A közérdekű kérelmek, panaszok és bejelentések, valamint a rendőri intézkedések elleni panaszok egységes kezeléséről szóló 36/2008. (OT 19.) ORFK utasítás 6. pontja annyit rögzít, hogy a személyesen, szóban előadottakról feljegyzést, kérelemre jegyzőkönyvet kell készíteni.

A Testület korábbi állásfoglalásaiban is értékelt már hasonló szituációkat [lásd pl.: 139/2008 (XI. 26.) számú és 396/2010. (VIII. 25.) számú állásfoglalás]. Azokkal összefüggésben rámutatott arra, hogy a bejelentések megtételének lehetősége nem jelenti azt, hogy bármikor, bármilyen körülmények között azonnal lehetne ezzel a jogosítvánnyal élni. A hivatkozott BM rendelet is csupán azt teszi a rendőrség kötelezettségévé, hogy a közérdekű bejelentések átvételére hozzon létre ügyfélszolgálati irodát, amely nyilvánvalóan meghatározott felfogadási rendben látja el feladatait. Amennyiben az érintett a panasz személyesen történő előterjesztésének módját választja, döntése azzal jár, hogy figyelembe kell vennie az általa célzott intézmény működési rendjéből adódó objektív korlátokat, így például a rendőrkapitányság ügyfelfogadási idejét. Ettől a Testület álláspontja szerint csak olyan esetben kell eltérni, ha valamilyen nyomós ok szól a bejelentés (megtétele mellett (pl. mielőbbi rendőri intézkedést szükségessé tevő esemény következik be).

A Testület álláspontja szerint jelen helyzetben pontosan ezen utóbbi esetről volt szó. A panaszos képviselője kifejezetten azért ment – este hatkor, az ügyfelfogadási idő vége után –

bejelentést tenni a rendőrkapitányságra, mert az ügyelet ezt tanácsolta neki. A bejelentések felvételével foglalkozó munkatársak távolléte miatt a panaszos egy későbbi alkalommal ismételten visszament a kapitányságra – szintén az ügyeletes javaslatára. A Testület álláspontja szerint a feljegyzés elkészítését a rendőrkapitányságon a bejelentés időpontjában bent tartózkodó rendőrtől sem lett volna irreális elvárni, így a bejelentés nyomán – amint a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzet megoldódott – a panaszos ügyében is sor kerülhetett volna a szükséges rendőri intézkedések foganatosítására.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség mulasztott, amikor a panaszos bejelentésének rögzítését mellőzte – ennek folytán a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga sérelmet szenvedett.

IV.

Jelen ügyben a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának kétségkívül megvalósult sérelme nem éri el a súlyosság azon fokát, amely a Testület a panasz országos főkapitánynak való megküldését indokolná. A Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez áttette.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag